

at skaffe sig nogle fremmede Penge ind i Bedriften. Jeg skal som Finansminister være den sidste til raade til at være flot eller lade Pengene rulle, men jeg vilde ogsaa nødig have, at man skulde se alt for sort paa vore finansielle Forhold. Jeg har sagt i det andet Ting, og jeg tror, jeg har Ret til at gentage det her, at man kan ikke, hverken ved at kende vort Folks økonomiske Liv i det hele eller ved at se paa vore Budgetter eller Regnskaber i de senere Aar, faa andet Indtryk, end at vi ere et Folk i Vækst ogsaa i økonomisk Henseende, et Folk ganske vist, der har taget store Opgaver paa sig, men ogsaa et Folk, der magter at løse disse Opgaver, naar de tages paa en fornuftig Maade.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds var tilfreds med de Oplysninger, der angaaende Overskatteraadets Virksomhed ere fremkomne i Ministerialtidende, derimod var det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod, ikke saa vel tilfreds med det Svar, som Overskyldraadet har givet — og som for øvrigt synes at være det ærede Medlem ubekendt i dets Helhed, hvad der er meget undskyldeligt, da det først er fremkommet saa sent. I Finansministeriet have vi i Sommer henvendt os til Overskyldraadet, der under 28. Februar har sendt os en Skrivelse, som vi derefter have ladet trykke og udsendt til Rigsdagen. Denne Skrivelse gaar jo i det hele og store ud paa, at naar Overskyldraadet skal fremkomme med Kendelser, Afgørelser eller Udtalelser af mere almindelig og vejledende Karakter til Bedømmelse af dets Fremgangsmaade ved Værdsættelse af Ejendomme, vil det være rigtigt, at Administrationen samtidig fremkommer med lignende Afgørelser med Hensyn til § 7 i Loven om Ejendomsskyld, som angaar de Afdrag, der der ere hjemlede for mindre Ejendomme eller for Lejeværdien af mindre Ejendomme. Endvidere udtaler Overskyldraadet en Tvivl om, hvorvidt det ikke vil være det heldigste, at man i det hele venter, til man kommer noget nærmere til den næste almindelige Vurdering. Dog udtaler Overskyldraadet til sidst, at det, hvis Finansministeriet ønsker det, skal være villigt til straks at udarbejde en samlet Fremstilling af de vigtigste af Overskyldraadet truffne Afgørelser af principiel Natur. Jeg skal nu

overveje, hvorvidt jeg skal søge straks at fremkalde en saadan samlet Fremstilling. Jeg er enig med Overskyldraadet i, at i Fald det skal ske — hvad jeg er tilbøjelig til at tro —, skulle vi have en lignende Fremstilling fra første Revisionsdepartement med Hensyn til Afgørelser under § 7.

Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) talte om en Afgift, der hedder Hø-Hoveriafgiften, som hviler paa visse Ejendomme i Frederiksborg Amt, og bad mig have Opmærksomheden henvendt derpaa, idet han mente, at der i sin Tid var be-gaaet en Ubillighed ved Paalæggelsen af denne Afgift, og idet han pegede paa, at der tillige lever en mundtlig Overlevering om, at der i sin Tid fra Statens Side, fra Statens Embedsmænds eller fra Statens Repræsentanters Side, er afgivet Løfter, som ikke ere blevne overholdte. Denne Høhoveriafgift er jo en af de mange Afgifter, som hvile paa Ejendomme i Frederiksborg Amt. Hele Spørgsmaalet om alle disse Afgifter har været til Undersøgelse i Finansministeriet, og der er med Hensyn til dem alle udarbejdet en trykt Redegørelse, som ogsaa behandler Hø-Hoveriafgiften meget udførligt. Jeg har anset det for rigtigt, forinden den endelige Afgørelse bliver truffen, at høre, hvad de Andragere, som i sin Tid have indsendt Andragender om, at Afgiften bortfalder eller i alt Fald lempes, mene om Fremstillingen, og har derfor tilsendt dem den til Erklæring. De ere nu ved at udarbejde en Erklæring fra deres Side, og først derefter vil jeg træffe min Afgørelse. I øvrigt ligne Klagerne over Hø-Hoveriafgiften i Frederiksborg Amt i meget høj Grad nogle Klager, der fra de bornholmske Repræsentanter i Folketinget ere fremkomne om en Arvefæsteafgift for nogle Udmærkslodder paa Bornholm. Ogsaa der lever der en Tradition om, at der i sin Tid ved de paagældende Kontraktens Indgaaelse fra Statens Repræsentanters Side er afgivet Løfter eller endog fremsat Trusler, som have bevirket, at man er gaaet ind paa Kontrakterne under en fejl Forudsætning. Der er to Vanskeligheder ved Afgørelsen af den Slags Klager. For det første gælder det om virkelig at faa konstateret, at den mundtlige Overlevering har Ret. Thi det kan ikke paa Forhaand siges, som det ærede Medlem